

Poštovani,

Obavještavamo Vas da je sudija Osnovnog suda u Podgorici Nataša Bošković danas donijela presudu u predmetu po tužbi porodice pok. Mirsada Borovca.

Podsjećamo da je Mirsada Borovca (1964) iz Goražda, crnogorska policija uhapsila 25. maja 1992. godine u Herceg-Novom i istog dana isporučila u koncentracioni logor u Foču. Njegovo tijelo je ekshumirano iz masovne grobnice na Miljevini i identifikovano prije nedelju dana.

Presudom je odbijen prigovor zastarjelosti i utvrđeno da je tužena RCG odgovorna za protivpravno lišenje slobode Mirsada Borovca sa smrtnom posljedicom, izvršeno suprotno Ustavu SRJ, krivičnim zakonima, Konvenciji o statusu izbjeglica i pratećem Protokolu.

Djelimično su usvojeni zahtjevi roditelja, supruge i ćerke Mirsada Borovca, dok je u potpunosti odbijen tužbeni zahtjev njegovog brata.

Po osnovu nematerijalne štete zbog smrti bliskog lica majci, ocu, supruzi i kćerki dosuđeno je po 25.000,00 eura.

Po prvi put, nakon dosadašnjih šest presuda, usvojen je zahtjev djeteta za naknadu izgubljenog izdržavanja uslijed smrti oca, pa je Irmi Borovac dosuđeno 60.800,00 eura od dana očevo lišenje slobode do dana podnošenja tužbe, a tužena je obavezana da joj i ubuduće svakomjesečno isplaćuje po 400 eura do dana njenog zaposlenja. Irma je imala dvije godine kad joj je otac odveden, a danas je učenica srednje škole u Njemačkoj.

Odbijen je tužbeni zahtjev Mirsadovog brata Nihada, zbog toga što je u vrijeme prije izbijanja rata s bratom nije živio u istom domaćinstvu, pa je utvrđeno da među njima nije postojala trajnija zajednica života. Smatramo da je ovakvo tumačenje zajednice života isuviše usko, da nije uzeto u obzir da je Nihad bio zaposlen u radnji svog brata, da su svakodnevno radili zajedno i da je, konačno, Mirsad svog brata poveo i u izbjeglištvo, pa da su i posljednje mjesece njegovog života i proveli u istom „domaćinstvu“.

U potpunosti je odbijen zahtjev tužilaca za naknadu štete zbog pretrpljenog straha, i to bez obrazloženja.

Odbijen je zahtjev i porodice Borovac za naknadu štete zbog povrede prava ličnosti, odnosno zbog nečovječnog i ponižavajućeg postupanja kojim ih je država Crna Gora izložila zbog toga što porodicama do danas niko nadležan nije pružio odgovarajuću informaciju o hapšenju, deportaciji i sudbini Mirsada Borovca, kao i zbog toga što 14 godina Crna Gora nije sprovela efikasnu istragu i kaznila odgovorne za ovaj zločin.

Utvrđeno je da činjenica da je Mirsadoj supruzi jedan policajac rekao „da će ga vratiti tamo odakle je došao“, što nije bilo tačno, bila odgovarajuća informacija porodici Borovac, kao i da tužena nije mogla da se informiše o Mirsadoj sudbini usled prekida odnosa sa BiH. Još u tužbi je istaknuto da je čak i Dejtonski sporazum u ime Republike Srpske i tužene RCG, potpisao Slobodan Milošević, tadašnji predsjednik SRJ, pa ne stoji tvrdnja da „uslijed prekida odnosa“ od 1992. pa sve do današnjeg dana tužena nije mogla da se obrati porodici Borovac sa informacijama o njegovoj sudbini. Presudom nije obrazloženo zbog čega nije uzeta u obzir činjenica da tužena četrnaest godina nije sprovela istragu o sudbini Mirsada Borovca, niti kaznila počinioca zločina koji je izvršen nad njim i ostalim deportovanim izbjeglicama. Ovaj zahtjev, kojim se traži satisfakcija za poseban oblik nepravde koji porodica trpi četrnaest godina, utemeljen je na praksi Evropskog suda u Strazburu i Evropskoj konvenciji o ljudskim pravima, a to će sve tužioci posebno istaći u žalbi.